

te individuelle undervisningsforløb kan indgå. Vi betragter det som helt nødvendigt, at der bliver lavet en sådan indholdsmæssig følgelovgivning. Alt andet er diskrimination.

Vores ønsker om, at ungdomstilbuddet lovfæstes, og at muligheden for at tage en ungdomsuddannelse gøres ensartet på landsplan, understøttes af såvel rapporten fra Evaluering sinstitutet om voksenspecialundervisning, som af Amtsrådsforeningens evaluering af aktiviteterne på voksenspecialundervisningsområdet.

Specialpædagogisk støtte ved selvejende ungdomsuddannelser, VUC og SOSU-skoler i statsligt regi

Ved gymnasier, VUC, SOSU-skoler m.fl. skal der være mulighed for, at eleverne får specialpædagogisk støtte via en ordning i SU-styrelsen. Ordningen skal sikres økonomiske via finansloven og ekspertisen vedrørende specialpædagogisk støtte samles til gavn for den faglige kvalificering og en rationel anvendelse af de ressourcer, der er nødvendige til området.

Dette bør skrives klart ind i loven.

Ordblindeundervisning

Den specialpædagogiske støtte for den kompenserende ordblindeundervisning overføres til staten. Vi skal i den forbindelse foreslå, at også specialpædagogisk støtte til voksen efter- og videreuddannelser udbygges og systematiseres i samme enhed. VISO skal kunne fungere, som en del af og benyttes i sammenhæng med dette.

Det er væsentligt, at ordblindeundervisningen foretages ud fra de specialpædagogiske principper, der benyttes ved kommunikationshandicap. Ligeledes er det nødvendigt, at undervisningen udbydes af mange udbydere. Målgruppen er stor, og tilbuddet vil blive benyttet af flere, jo mere umiddelbar adgang, der er til undervisning.

Finansieringen er en akilleshæl ved denne undervisning. Kursister i VUC's ordblindeundervisning vil ofte være dyrere, end VUC's andre kursister. Derfor må det klart understreges, at VUC's midler til denne undervisning ikke kan flyttes til VUC's andre opgaver.

Brugerinddragelse

Vi ønsker relevant repræsentation fra såvel DSI, som direkte fra brugerne. Dette gælder, hvad angår regionale udviklingsråd, klageorganer, bestyrelser ved uddannelsescentre og institutioner.

Det er vores erfaring, at brugerinddragelse er afgørende for at sikre den rette udvikling.

Klageadgang – for børn og unge med handicap

Klageadgangen skal udvides. For børneområdet skal det være sådan, at der kan klages over al specialundervisning – uanset timetal. Ligeledes skal der kunne klages over anden specialpædagogisk støtte end undervisning – f.eks. hjælpemidler, materialer og tolkning. Det er urimeligt, at en afgørelse ikke kan påklages til et retssikrende organ, hvis den f.eks. er under 12 timers ugentlig specialundervisning.

Bestemmelsen om, at der alene er klageadgang for over 12 timers ugentlig specialundervisning kan betyde, at f.eks. klageadgangen for nogle enkeltintegrerede blinde børn bortfalder. Blinde børn, som har mange særlige hjælpemidler, særligt tilrettelagte materialer, men måske "kun" 10 ugentlige støttetimer, vil miste klageadgangen. Det er hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt, idet der er mange, som skal arbejde sammen, mange forskellige aspekter af undervisningen, som skal passe sammen, og dermed mange steder, hvor indsatsen kan gå galt, og der dermed også er et klagebehov.

Vi ønsker, at der oprettes regionale klagenævn med et landsdækkende klagenævn, hvortil sager, der er principielle eller generelle, kan ankes. Ligeledes må der være en hvis praksiskoordinering, der sikrer mod, at de regionale forskelle bliver for store. Regionale klagenævn vil sikre, at det ikke mere er kommunen, der skal behandle sager om kommunens tilbud. Samtidig vil et sådant system kunne fungere uden meget lange sagsbehandlingstider. Herved bringes undervisningsområdet i overensstemmelse med social- og beskæftigelsesområdet.

Efterkommes dette ønske ikke, så skal vi under alle omstændigheder anbefale, at der fremtidigt kan klages over enhver form for specialundervisning for børn og unge til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning. Bliver sagsmængden for stor til, at et enkelt klagenævn kan håndtere sagsmængden inden for rimelig tid, kan/skal der nedsættes parallelle nævn.

Af forslaget er det ikke klart, om forældre kan klage over, at deres barn modtager mindre end 12 timers specialundervisning direkte til Klagenævnet, eller om det vil være en klage til kommunen. Det bør være muligt at klage til Klagenævnet over, at et barn modtager mindre end 12 timer – dette vil være i tråd med, at forældre i den nuværende situation kan klage over, at deres barn ikke er visiteret til undervisning efter § 20, stk. 2 – dette alene en bemærkning til mulighederne for at klage til klagenævnet, således som muligheden er beskrevet i høringsmaterialet.

Så vidt vi læser lovforslaget i sammenhæng med lov om forpligtende kommunalt samarbejde, så er der en lille del af den specialundervisning for børn, der skal foregå i et forpligtende samarbejde, der ikke vil kunne klages over i Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

Det drejer sig om den del af specialundervisningen, som er af varig karakter, men som er under 12 timer pr. uge, samt over den pædagogisk-psykologiske rådgivning i forbindelse

hermed. Det vil være hensigtsmæssigt at sikre, at snittet for undervisning i forpligtende kommunale samarbejder, og snittet for, hvornår det er muligt at benytte klagenævnet, som minimum ligger samme sted, som uden for de forpligtende samarbejder. Det er afgørende for retssikkerheden på området, at der ikke er nogle børn, som får undervisning i et forpligtende kommunalt samarbejde, og samtidig kun har klageadgang i den kommunale struktur.

Det skal være helt klart, hvilke klager i forhold til småbørn, som kan behandles hvor – og de skal have samme muligheder uanset bopæl.

Klageadgang – for voksne med handicap

For voksenspecialundervisningen ønsker vi samme mulighed. Begrænsningen, der siger, at der alene kan klages over retlige forhold ved voksenspecialundervisningen, må fjernes. Det SKAL være muligt at klage over vurderinger, over kvalitet og omfang, samt over den specialpædagogiske støtte og kompensation, der gives i tilknytning til undervisningen. En udvidelse af klageadgangen på området vil være med til at sikre den enkelte et kvalificeret tilbud, ligesom det vil være med til at sikre kvaliteten i voksenspecialundervisningen generelt.

Vi mener, at de samme regionale og landsdækkende klagenævn kan benyttes til både undervisning for børn, unge og voksne.

Ændres der ikke i modellen for klagenævnet, finder vi, at den sammensætning, der er foreslået i lovforslaget, er rigtig, og afspejler viden og repræsentation i forhold til de opgaver, som nævnet skal løse.

Korte erhvervsuddannelser

Som følgelovgivning bør sektoransvaret implementeres, hvad angår specialpædagogisk støtte og kompensation til de korte erhvervsuddannelser.

Overgangen mellem specialskoler og korte erhvervsuddannelser er besværliggjort af, at det ikke er tydeligt, hvilke kvalifikationer eleverne har, når de afslutter skolegangen på en specialskole – dette gælder både skoler, som underviser efter folkeskolelovens § 20, stk. 1 og 2. Eleverne, som afslutter skolegangen herfra, har derfor ikke tilstrækkelig mulighed for at dokumentere, at de har de fornødne færdigheder i forhold til at gå videre på en kort erhvervsuddannelse.

Vi skal benytte lejligheden til at foreslå, at DSI får plads i Rådet for Kortuddannede.

Folkeoplysning

Vi finder, at det vil være på sin plads at benytte ændringerne af lovkomplekset til at genindføre den obligatoriske repræsentation for handicaporganisationerne i folkeoplysningsudvalgene.

For os har det været tydeligt, at mange folkeoplysningsudvalg – uden handicaprepræsentation – ikke har haft det nødvendige blik for den særlige opgave, det er at lave folkeoplysning for mennesker med handicap eller således, at folkeoplysningen også kan benyttes af mennesker med handicap. Vi ser en sådan repræsentation som afgørende for at sikre den bredest mulige folkeoplysning og som værende i direkte forlængelse af FN's Standardregler for mennesker med handicap nr. 18.

Kort høringsfrist

Høringsprocessen for hele dette enorme lovarbejde er meget kort. Det tidspres, som ligger over hele processen, bekymrer DSI. Med den korte høringsfase har det været yderst vanskeligt for DSI's medlemsorganisationer at indgå i en uddybende dialog med deres medlemmer og relevante repræsentanter for derved at skabe sig et grundigt overblik over hele reformen, mulige konsekvenser og ikke mindst mulige faldgruber. Det medfører en stor risiko for at overse væsentlige problemstillinger for mennesker med handicap i de mange lovforslag.

Vi forbeholder os derfor ret til i den kommende tid at fremkomme med supplerende synspunkter, ligesom vi også forventer at blive inddraget i de videre forhandlinger om lovforslagene og justeringen af disse.

For spørgsmål og ønsker om yderligere oplysninger kan der rettes henvendelse til uddannelsespolitisk konsulent Signe Højsteen på e-mail: sih@handicap.dk eller tlf.nr. 3638 8530.

Med venlig hilsen

Stig Långvad
Formand

Bilag: Høringssvar fra Danske Døves Landsforbund, Ordblinde/Dysleksiforeningen i Danmark, HjerneSagen, Dansk Parkinsonforening, Dansk Epilepsiforening, Kirkebækskolen, Foreningen for Stammere i Danmark og Landsforeningen Autisme.

Pædagogisk Medhjælper Forbund
St. Kongensgade 79
1264 København K
telefon 33 11 03 43 E-mail: pmf@pmf.dk

Forbundet af Offentligt Ansatte
Støvnings Plads 1-3
1790 København V
Telefon: 4697 2626 E-mail: foa@foa.dk

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

6. januar 2005
j.nr. 04/001/02200-10.61.01
LDC/PERL/CLAC
Deres ref: Lone Isskov
Meyer

Vedr: Lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler mv.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

Hermed fremsender Forbundet af Offentligt Ansatte og Pædagogisk Medhjælper Forbund vores fælles kommentarer og bemærkninger til ændring af ovennævnte lov. Forbundene har modtaget høringsbrevet den 1. december 2004.

I "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser", til nr. 2, 3. afsnit fremgår det, at PGU i dag udbydes af CVU Vitus Bering og CVU Vest.

PGU udbydes også på CVU Storkøbenhavn samt på Kolding Pædagogseminarium og Viborg seminarier. For en god ordens skyld bør dette indskrives i bemærkningerne.

I forhold til bemærkninger til den øvrige tekst i forslaget henviser vi til høringssvaret fra LO.

.....

Lisa Dahl Christensen
Forbundssekretær, FOA

Jakob Sølvhøj
Medlem af forretningsudvalget, PMF

OFFENTLIGT ANSATTE

OFFENTLIGT ANSATTES
ARBEJDSLØSBHEDSKASSE

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

06. januar 2005
J.nr.: 04/001/02199-10.61.01
LDC/perl/clac
Deres ref.: Irene Holse

Vedr: Lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

Forbundet af Offentligt Ansatte takker for muligheden for at afgive bemærkninger i forbindelse med høring af ovennævnte lovforslag.

Forbundet af Offentligt Ansatte ønsker indledningsvis at udtrykke utilfredshed med den hast regeringen har valgt at gennemføre lovgivningen på. Det betyder, at lovgivningen ikke bliver gennemtænkt og til tider sjusket. Vi kunne godt ønske, at regeringen vil gå mere i dialog med medarbejderorganisationerne om medarbejdernes fremtidige vilkår, mere end det er tilfældet. FOA havde gerne set, at regeringen havde søgt et bredere og et mere stabilt flertal i folketinget for reformen for dermed at skabe holdbare og trygge rammer for reformprocessen og den fremtidige struktur.

FOA er enig i, at en reform af den offentlige opgavefordeling skal gennemføres, men den lovgivning, vi bliver præsenteret for, er i mange tilfælde et udtryk for en øget central og ministeriel styring. Det betyder, at offentligheden ikke har et reelt indblik i de ændringer, der kommer til at ske i forbindelse med kommunalreformen og dermed også ringe indflydelse på forandringen af den offentlige sektor.

Kommunalreformen gennemføres på et usikkert grundlag.

Forbundet af Offentligt Ansatte deltager gerne i en god og konstruktiv dialog om lovforslaget og

FOA
Stauings Plads 1-3
1790 København V

Telefon 46 97 26 26
Telefax 46 97 23 00

E-post adresse, Forbund: foa@foa.dk
E-post adresse, A-kassen: oaa@foa.dk

Giro 8 01 47 95
Medlem af LO

kommunalreformens udmøntning generelt. Vi er interesseret i, at vi også i fremtiden har en bæredygtig offentlig sektor.

Bemærkninger til lovforslaget

Indledningsvis skal siges, at lovforslagene indeholder en række nødvendige tekniske ændringer i forskellige love som følge af kommunalreformen.

Forslaget overfører amternes aktiviteter, tilskud og kompetencer på produktionsskole- og folkeoplysningsområdet til kommunerne, ligesom amternes AER-indbetalinger overtages af de institutioner og myndigheder, som det amtslige personale overgår til.

3.1 Ændring af lov om produktionsskoler

Det er FOA's vurdering, at decentraliseringen/overførslen til kommunerne giver mulighed for et bedre match mellem behov og udbud. Produktionsskolernes tilknytning til kommunerne medfører stringens i forhold til aktiviteterne i de nyetablerede Ungdommens Uddannelsesvejledninger i kommunerne.

3.2 Ændring af folkeoplysningsloven

FOA finder det fornuftigt at kommunerne fremover overtager hele finansieringen af udgifterne til folkeoplysningsloven, idet styringen af området i forvejen varetages af primærkommunen.

3.6 Ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion

Det er en naturlig konsekvens af kommunalreformen, at den amtslige bidragsbetaling til AER fremover overtages af de institutioner og myndigheder, som det amtslige personale vil overgå til.

4 Økonomiske konsekvenser

FOA finder, at de økonomiske konsekvenser af de tekniske justeringer bør følges nøje. Således at disse ikke afstedkommer unødige forringelser i forhold til intensjonerne i den oprindelige lovgivning.

Med venlig hilsen

**Lisa Dahl Christensen
Forbundssekretær**

2. forslag til ændring af lovttekst og bemærkninger:

- Geografi og forsyningsikkerhed

Da amterne efter 1. januar 2007 ikke længere eksisterer, er undervisningsinstitutionernes geografiske tilhørsforhold ikke medtaget i ovenstående forslag til ændring, men det vil være væsentligt at definere – i lovttekst eller bemærkninger – hvorledes forsyningsikkerheden i forhold til centrenes opgaveløsning afgrænses/relateres til geografiske enheder. Da opgaverne netop er lovbetingede ydelser, må der ikke herske tvivl om, hvor den skal udføres af hvem. Man kunne fx i lovttekst eller bemærkninger anføre, at:

"Stk. 4. Et center for undervisningsmidler sikrer de i loven definerede ydelser til undervisningsinstitutioner inden for geografiske enheder, som undervisningsministeren nærmere definerer."

I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser kunne de geopolitiske afgrænsninger eventuelt også defineres nærmere, således at der blev taget hensyn til en ensartet forsyningsikkerhed for alle undervisningsinstitutioner, og således at de enkelte CVU'er/centre for undervisningsmidler mellem sig fordeler dækningsområderne til størst mulig gavn for brugerne. De nuværende amtsgrænser kunne være et godt udgangspunkt, og der hvor kommunesammenlægninger eventuelt ville overskride disse grænser, kunne man med de af "ministeren nærmere definerede/fastsatte grænser" få disse spørgsmål løst uden større problemer.

Endelig kunne man i lovttekstens § 2 (under den overordnede § 6) skrive følgende:

"§ 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om CVU'ernes varetagelse af opgaven som centre for undervisningsmidler, herunder om inddragelse af brugerne og om brugerbetaling, og om det geografiske område, som varetagelsen skal dække."

3. forslag til ændring af lovttekst og bemærkninger:

- Institutionel identitet og lederkompetence

For at sikre den fremtidige opgaveløsning på et kvalitativt højt niveau for de mange brugere af centrene for undervisningsmidler er det vigtigt, at centrenes institutionelle særpræg og status fastholdes i CVU-forankringen. Dette sker først og fremmest ved eksplicit i lovttekst og bemærkninger at præcisere, hvorledes centrene er placeret i den samlede CVU-konstruktion – som parallelle søjler til de andre institutioner, der indgår i et CVU som udbyder af professionsrettede uddannelser samt efteruddannelse. Derfor bør det overvejes, hvorledes indholdet af den nugældende lovs § 3 (vedr. bestyrelse/brugerråd) og § 4 (vedr. lederkompetencer og -ansvar) kan skrives ind i den nye sammenhæng. Det er essentielt, at lederens beføjelser – som formuleret i § 4 – i sit indhold fastholdes:

"§ 4. Lederen af centret for undervisningsmidler har den daglige ledelse af centret og er ansvarlig for centrets virksomhed over for centerbestyrelsen, CVU-bestyrelsen og CVU-direktionen. Lederen afgiver forslag til centerbestyrelsen om ansættelse og afskedigelse af centrets øvrige medarbejdere. Lederen varetager sekretariatsforretningerne for centerbestyrelsen og deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret. Lederen indgår i CVU'ets ledelsesteam."

Den helt unikke konstruktion, vi med Amtscentrene har skabt i Danmark, indebærer en særlig og værdifuld sammenhæng i opgaveløsningen, som man i udlandet misunder os. Denne må ikke gå i opløsning ved inddragelse i et CVU, og dette sikres bedst ved en præcisering af, at opgaven som center for undervisningsmidler i CVU'et skal ledes på lige fod med de øvrige parter i CVU'et. Dette

vil også være en sikring for, at de forskellige brugergrupper fortsat vil kunne forvente mindst den samme ydelse fra centrene side efter 1. januar 2007.

4. forslag til ændring af lovttekst og bemærkninger:

- Nationalt netværk

Kontaktudvalget er i særlig grad opmærksom på den væsentlige kvalitet, der ligger i, at Amtscentrene bliver regionalt forankret i de pædagogiske CVU'er. Karakteristisk for Amtscentrene er, at de:

- har tætte relationer til de enkelte undervisningsinstitutioner og undervisere
- besidder ekspertise på det pædagogiske område i forhold til flere undervisningsregier
- indgår i et nationalt netværk med andre centre
- understøtter de regionale og lokale udviklingsinitiativer
- fungerer som et vigtigt, pædagogisk-fagligt bindeled mellem centrale ministerielle instanser og den lokale skoledagligdag.

Derfor vil en formulering i lovttekst eller bemærkninger, der fremhæver det hensigtsmæssige i at bevare og udvikle centrene mulighed for at indgå i et forpligtende, koordinerende/koordineret netværk af centre for undervisningsmidler, være meget værdifuld:

"Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler for, hvorledes centrene for undervisningsmidler har til opgave at være et regionalt bindeled mellem Undervisningsministeriet og de enkelte undervisningsinstitutioner i forhold til implementering af nye love og centralt fastsatte pædagogiske og faglige udviklingsprojekter."

Når denne formulering foreslås indføjet, skyldes det, at Amtscentrene med succes har udført sådanne opgaver til stor gavn for skolerne.

5. forslag til ændring af lovttekst og bemærkninger:

- Målgruppe/brugergruppe

Grundskolerne har været og er stadig amtscentrene absolut største, samlede mål-/brugergruppe i forhold til ydelser omkring information, rådgivning, vejledning, udlån, kursustilbud m.v. Også ungdoms- og voksenuddannelsesinstitutionerne og deres undervisere benytter i stort omfang de ressourcer, centrene kan tilbyde. Reformen af de gymnasiale uddannelser og den fremtidige status som selvejende institutioner som følge af strukturreformen vil øge disse institutioners behov for at have et ressourcecenter – både i forhold til konkrete, supplerende undervisningsmidler samt til faglig-pædagogisk rådgivning og kursusvirksomhed. De kommende, meget store udfordringer på dette undervisningsområde nødvendiggør, at den helt særlige ekspertise, som Amtscentrene har på dette felt, bør fastholdes og udbygges.

Det er derfor afgørende, at følgende tilføjes loven i § 1, stk. 1 (under forslaget § 6 – side 3) og udbyes i bemærkningerne:

"Opgaven som center for undervisningsmidler skal varetages over for grundskoler samt ungdoms- og voksenuddannelsesinstitutioner."

Afsluttende kommentar:

Høringssvaret giver udtryk for de væsentligste kommentarer til lovforslaget. Vi er ligeledes opmærksomme på andre områder, som kunne justeres:

Der tales i forbindelse med de *midlertidige bestyrelser* om en repræsentant for de studerende. Her vil det være på sin plads i stedet at give plads til f.eks. to brugerrepræsentanter (henholdsvis grundskolen og ungdoms-voksenuddannelserne), da der ikke i traditionel forstand er tale om studerende ved amtscentrene.

Vi kunne også pege på en præcisering af den *økonomiske tilskudsramme*.

Endelig vil vi gerne pointere, at der burde fokuseres mere på *lovforslagets visionsdel* for således at fremme synergieffekten ved forankringen af centrene for undervisning i de pædagogiske CVU'er. Lovforslaget rummer mange muligheder til fremme for et frugtbart og gensidigt udviklende samarbejde mellem de involverede parter i de kommende, udvidede CVU'er. I bemærkningerne på side 9 er der nævnt en række af disse muligheder og visioner. Dette er det væsentligste afsnit set i forhold til det fremtidige perspektiv, hvorfor det burde udvides og eksemplificeres yderligere.

Man kunne også forestille sig, at teksten på side 9 dannede udgangspunkt for både det nævnte udvalgsarbejde og var til inspiration for de bekendtgørelser og vejledninger m.v., som skal udarbejdes i efteråret 2005. I forbindelse med *udvalgsarbejdet* finder vi det naturligt, at vi som direkte involveret part får repræsentation i udvalget. Vi ser frem til at deltage i dette arbejde.

Med venlig hilsen

Jens Juulsgaard Larsen

amtscenterchef – Amtscentret for Undervisning, Sønderjyllands Amt
formand – Kontaktudvalget for Amtscentrene for Undervisning

Amtscentret for Undervisning
Birkelund 1
6200 Aabenraa

Amtsråds- foreningen

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

07-01-2005
J.nr. 520-457869
Sagsbehandler
Anne-Dorthe Sørensen
Dan Madsen

Høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

Strukturaftalen slår fast, at fem nye regioner skal være dynamoer for den regionale udvikling. Et led heri er at udarbejde udviklingsplaner, der skal indeholde en overordnet samlet vision for regionens udvikling på sektorområderne natur og miljø, erhverv inkl. turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantsområder og landdistrikter.

Regionernes rolle som udviklingsdynamoer vil blive reguleret af en lang række love. Forslaget til lov om CVU, MVU mv. skal der for ses i sammenhæng med lovforslag fra nedenstående ministerier:

- Beskæftigelsesministeriet
- Finansministeriet
- Indenrigs- og Sundhedsministeriet
- Kulturministeriet
- Miljøministeriet
- Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
- Trafikministeriet
- Undervisningsministeriet og
- Økonomi- & Erhvervsministeriet

Lovforslagene fortolker og konkretiserer strukturaftalens ordlyd forskelligt. Dermed gives der ikke et entydigt, sammenhængende grundlag for regionernes rolle som udviklingsdynamoer for den regionale udvikling.

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Undervisningsministeriet har den 1. december 2004 sendt udkast til udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår sygepleje- og radiografskolerne og centre for undervisningsmidler samt tekniske konsekvensændringer i høring med en anmodning om Amtsrådsforeningens bemærkninger hertil.

Med lovforslaget overgår sygepleje- og radiografskolerne til staten i en selvejekonstruktion inden for lov om Centre for Videregående Uddannelse (CVU'er) og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser mv.

Centrene for undervisningsmidler (amtscentre) overdrages pr. 1. januar 2007 til de CVU'er, der udbyder efter- og videreuddannelse til folkeskolelærere og pædagoger (kerne-CVU'er), samt i særlige tilfælde de CVU'er, der udbyder lærer- og pædagoguddannelserne.

Amtsrådsforeningen skal indledningsvist tilkendegive, at foreningen overordnet set kan tilslutte sig samlingen af alle mellemlange videregående sundhedsuddannelser på samme myndighedsniveau. Det er dog fortsat Amtsrådsforeningens holdning, at der er behov for en lokal politisk styring på området, hvorfor institutionerne bør forankres i de kommende regioner.

Foreningen finder endvidere, at amtscentre bør forankres i de kommende regioner. Såfremt dette ikke sker bør regionsrådene kunne anvende regionale udviklingsmidler på CVU'erne/amtscentre.

Koordinering

Amtsrådsforeningen har noteret sig, at CVU'er, der er godkendt til udbud af erhvervsrettet uddannelse, også er omfattet af bestemmelserne om samarbejde og koordinering i bl.a. lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Regionerne tildeles imidlertid ikke koordinerende opgaver på uddannelsesområdet for så vidt angår de mellemlange videregående uddannelser.

Der skal ifølge forligsaftaleteksten fortsat koordineres i forhold til radiografuddannelsen, men det fremgår ikke af lovudkastet, hvorledes denne koordinering skal foregå. Desuden gives der i de generelle bemærkninger til lovforslaget udtryk for et overordnet ønske om bedre samspil, tværfaglighed mv. mellem de forskellige sundhedsuddannelser, men det fremgår

ikke af lovudkastet, hvordan dette samspil sikres, ej heller hvilke(-n) myndighed(-er) der skal sikre det.

Side 3

Endelig er den vertikale sammenhæng mellem de enkelte uddannelsesområder ikke beskrevet i lovforslagene.

Amtsrådsforeningen finder den manglende beskrivelse af regionsrådets koordinerende opgaver for så vidt angår de mellemlange videregående uddannelser problematisk.

Der er på dette område et betydeligt behov for koordinering med henblik på at sikre et bredt og varieret uddannelsesudbud i alle regioner. Ligeledes er der behov for regional koordinering af optaget til uddannelserne med henblik på sikringen af uddannelsesudbud i tyndt befolkede egne af landet.

Amtsrådsforeningen stiller sig endvidere uforstående overfor den manglende mulighed for regionsrådene for at yde tilskud til de videregående uddannelsesinstitutioner med henblik på at understøtte den regionale udviklingsplan.

Ligeledes giver det anledning til undren, at amtscentre ikke er omfattet af den regionale udviklings- og koordineringsopgave, og Amtsrådsforeningen skal opfordre til, at regionerne gives mulighed for at anvende regionale udviklingsmidler på amtscentre/CVU'erne.

Forankringen af amtscentre i CVU'er skal ifølge bemærkningerne til lovforslaget medvirke til, at en række naturligt sammenhængende opgaver samles, hvorved der skabes større enkelhed, kvalitet og samarbejde i opgaveløsningen.

Amtsrådsforeningen skal her pege på, at amtscentre har gennemgået en betydelig udvikling i amtligt regi, og at amtscentrenes opgaver i dag er relateret til mange forskellige og tværgående opgavefelter og uddannelsesområder. Amtsentrenes opgavevaretagelse er mangefacetteret såvel vertikalt som horisontalt, hvorfor ovennævnte målsætning til fulde kun vil kunne opfyldes i regionalt regi.

Institutionel forankring

Sygepleje- og radiografskolerne kan efter undervisningsministerens beslutning på baggrund af en indstilling fra den midlertidige bestyrelse

etableres som en selvstændig selvejende institution eller efter indstilling fra den midlertidige bestyrelse og fra et CVU inddrages i det pågældende CVU.

Da det er Amtsrådsforeningens klare forventning, at regionsrådene også vil have fokus på CVU'erne i forhold til den regionale udviklingsplan, skal foreningen foreslå, at ministerens beslutning sker efter forudgående høring af regionsrådene.

For så vidt angår amtscentre for undervisning, skal Amtsrådsforeningen påpege, at CVU'ernes traditionelle fokusering på de videregående uddannelser, alt andet lige kan blive en barriere i forhold til amtscentrenes kerneområder, hvilket først og fremmest vil sige grundskolen, men også ungdoms- og voksenuddannelsescentre.

Institutionernes økonomiske forhold

Sygepleje- og radiografskolerne overgår til taxameterstyring pr. 1. januar 2007. Amtsrådsforeningen har noteret sig, at undervisningsministeren med lovforslaget kan fravige de almindelige tilskudsbestemmelser med henblik på at etablere en overgangsordning for de pågældende institutioner, og at ministeren fastsætter længden af denne overgangsperiode. Amtsrådsforeningen skal anbefale, at denne overgangsperiode bliver af en vis længde af hensyn til institutionernes mulighed for at konsolidere sig.

Amtsrådsforeningen skal endvidere påpege, at uddannelserne i dag er spredt på mange skoler, hvilket er hensigtsmæssigt ud fra såvel et praktikpladshensyn som et rekrutteringsmæssigt hensyn, det være sig til uddannelserne eller til arbejdsmarkedet efterfølgende.

Med overgangen til selveje og ensartet taxameterfinansiering, skal uddannelsesinstitutionerne fremover fungere i en markedslignende struktur og på konkurrencemæssige vilkår, der kan risikere at sætte ovennævnte hensyn over styr.

Midlertidige bestyrelser

Fra 1. januar 2006 skal der på hver institution oprettes en midlertidig bestyrelse som skal forberede institutionernes overgang til selveje eller inddragelse i et CVU. Bestyrelsen er ansvarlig overfor Undervisningsministeren. Det er anført, at Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler for kompetenceforholdet mellem amtsrådet og de midlertidige besty-

relser – herunder regler om, at ministeren skal godkende væsentlige økonomiske dispositioner for institutionerne, og at denne godkendelse kan delegeres til de midlertidige bestyrelser.

Etableringen af de midlertidige bestyrelser er i Amtsrådsforeningens øjne en særdeles uhensigtsmæssig konstruktion. Uddannelsesinstitutionernes overgang til selveje bør kunne varetages på tilfredsstillende vis i samarbejde mellem de nuværende driftsherrer, amterne, og Undervisningsministeriet

Det er samtidig Amtsrådsforeningens holdning, at en midlertidig bestyrelse ikke kan tildeles kompetence til at blande sig i det amtslige selvstyre og politikernes prioritering af midler og opgaver.

Uddannelseskapacitet

Optagelsestallene på sygeplejerske-, radiograf- og pædagoguddannelserne fastsættes efter dialog med regionsrådene og kommunalbestyrelserne.

Statens institutioner, regionsråd, kommunalbestyrelser mv. skal stille praktikpladser til rådighed for praktik i uddannelserne til sygeplejerske, jordemoder, radiograf, fysioterapeut, ergoterapeut og pædagog. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser for den enkelte uddannelse. Antallet af praktikpladser skal modsvare det behov, der følger af optagelsestallene for uddannelserne.

Det vil være hensigtsmæssigt, hvis optagelsestallene for jordemoder, radiograf, fysioterapeut, ergoterapeut, bioanalytiker og kliniske diætister også fastsættes efter dialog med regionsrådene og kommunalbestyrelserne, da de dels vil være de største aftagere af færdiguddannede og dels forpligtes til at stille praktikpladser til rådighed for disse uddannelser.

Regionerne bør have indstillingsret om dimensioneringen på de mellem-lange videregående sundhedsuddannelser, så der kommer en lokal ansvarsfølelse i forhold til at stille egnede kliniske uddannelsespladser til rådighed.

I forlængelse heraf bør det afklares, hvordan dialogen mellem stat, regioner og kommuner skal finde sted i praksis, således at der gives mulighed for at tilpasse, planlægge og koordinere på en måde, der afspejler de forskellige regionale forhold og vilkår. Af bemærkningerne til lovforslaget

fremgår det, at dialogen indebærer en "udveksling af synspunkter parterne imellem", men der er ingen sikkerhed for, at ministeriet vil tage hensyn til regionsrådets synspunkter.

Det bør ligeledes afklares, hvem der tilvejebringer oplysninger om behovet for uddannet arbejdskraft i regionen, og hvordan det spiller sammen med den mere overordnede regionale udviklingsplan.

Endelig forudsætter Amtsrådsforeningen, at der med centralt fastsatte optagelsestal finder en afklaring sted vedrørende økonomisk kompensation/merudgift til regioner og kommuner, såfremt optaget på de enkelte uddannelser fremover måtte blive ændret.

I forlængelse af ovenstående finder Amtsrådsforeningen det hensigtsmæssigt at der etableres en fælles standard for alle MVU-uddannelser mht. økonomien i forhold til den kliniske uddannelsesdel.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Kenneth H. Sørensen

BKF Børne- og Kulturchefforeningen

Undervisningsministeriet,
Uddannelsesstyrelsen

7. January 2005

Høringskrivelse vedr. CVU og amtscentre .

Af lovforslaget fremgår, at de hidtidige amtscentre som følge af kommunalreformen fremover skal være en del af Centrene for Videregående Uddannelser(CVU).

Børne- og Kulturchefforeningen finder ikke, at en sådan lovgivningsmæssig og organisatorisk forankring vil give optimale muligheder for at udvikle amtscentrene, der som følge af deres formål både har en opgave med formidling og udvikling af undervisningsmidler, metodeudvikling og målrettet kursusvirksomhed rettet mod det enkelte fag og fagområde.

BKF ønsker derfor fortsat en gennemgribende ændring af forslaget til lovgivning, således at centrene for undervisningsmidler m.v. bliver kommunalt forankrede.

BKF frygter, at kommunerne med en forankring af amtscentrene i CVU-regi vil være nødsaget til at udvikle kommunale pædagogiske centre, der forestår arbejdet med udvikling af undervisningsmidler og metodeudvikling.

Alternativt tilkendegiver Børne- og Kulturchefforeningen, at amtscentrene udvikler deres virksomhed i regi af CVU i et tæt samarbejde og samspil med kommunerne og kommunernes pædagogiske centraler. I den sammenhæng tilkendegiver BKF på grundlag af udkast til lov og lovbemærkninger:

- Tilfredshed med, at centrene videreføres med uændret formål og opgaveprofil og som samlede institutioner,
- tilfredshed med, at der lægges afgørende vægt på fortsat at fastholde og videreføre det tætte samspil mellem centrene og deres bruger
- tilfredshed med, at der lægges vægt på nem og hurtig adgang til materialesamlinger
- tilfredshed med, at der lægges vægt på introduktion til og undervisning i nye undervisningsmidler

Sekretariat: Rådmandshaven 20, 4700 Næstved, telefon: 55 78 49 13, fax: 55 78 49 48, e-mail: bkf@bkchefer.dk
hjemmeside: www.bkchefer.dk

- tilfredshed med, at der fortsat særligt lægges vægt på korte introduktionskurser

- tilfredshed med, at det nærmere undersøges, hvordan der kan være perspektiver i et kommende samspil mellem CVU'er og centralbiblioteker.

Henvendelse om ovenstående kan rettes til undertegnede på tlf. 2169-7188.

Med venlig hilsen

Per B. Christensen
Formand

BKF Børne- og Kulturchefforeningen

Undervisningsministeriet

Uddannelsesstyrelsen

7. januar 2005

"Samlelov III" - vedrørende gymnasier, SOSU mv.

Børne- og Kulturchefforeningen har følgende bemærkninger til lovforslaget:

1. Vilkår for de selvejende institutioners bestyrelser

- Kommunerne bør som hovedaftager (70% af de færdiguddannede) have dominerende indflydelse i SOSU-skolernes bestyrelser. I bestyrelserne for gymnasier og øvrige ungdomsuddannelsesinstitutioner bør kommunerne som en væsentlig lokalpolitisk aktør have stor indflydelse.

2. Samspillet mellem institutioner og praktiksteder

- Samarbejdet om skoleoptaget til SOSU-uddannelserne mellem SOSU-institutionerne og praktikstederne skal være baseret på dialog.
- SOSU-institutionernes muligheder for som selvejende institutioner at øge omsætningen må ikke resultere i, at de kommunale arbejdsgiveres må aftage flere elever, end de har behov for.

3. Taxameterstrukturen for gymnasier og SOSU-uddannelserne.

Det bør sikres, at taxametrene for gymnasier og social- og sundhedsskoler har en sådan sammensætning, at der også i fremtiden kan opretholdes ungdomsuddannelser og uddannelsessteder i mere tyndt befolkede områder af Danmark.

Henvendelse om ovenstående høringssvar kan ske ved henvendelse til undertegnede på tlf. 2169-7188

Med venlig hilsen

**Per B. Christensen
Formand for BKF**

Undervisningsministeriet

Dato: 22-12-2004

Dares ref.:

Vor ref.: 54/20011

Sagebehandler: SUP/-

Politisk fagligt område

Høring over forslag til Lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser mv.

Herved BUPL's kommentarer til lovforslaget. Primært bliver pædagogområdet berørt af lovforslagets bestemmelser om dimensionering og tilvejebringelse af praktikpladser på pædagoguddannelsen.

Indledningsvis skal det bemærkes, at BUPL bakker op om lovforslagets bestemmelser om at sygepleje- og radiografskoleme, ved overgang til staten som selvejende institutioner, integreres i CVU-strukturen på lige fod med øvrige selvejende institutioner. Det er vores opfattelse at dette tiltag kan bidrage til at konsolidere CVU'erne som brede og tværfaglige uddannelsesinstitutioner.

Kommentarer til lovforslagets § 2 vedrørende dimensionering og tilvejebringelse af praktikpladser.

Hele kapitlet 3 (om praktikpladsudvalg og dimensionering) i lov om pædagoguddannelsen foreslås ophævet, således også den gældende lovparagraf (§ 15) om praktikpladsudvalget for pædagoguddannelsen. I stedet foreslås regler for dimensionering og tilvejebringelse af praktikpladser for sygeplejerske-, radiograf- og pædagoguddannelserne samlet i lov om Mellemlange Videregående Uddannelser.

Indledningsvis ønsker BUPL at bemærke, at vi generelt finder det kritisk, at der i en rammelov indføres uddannelsesspecifikke foranstaltninger. Det vil udvande betydningen af en rammelov og skabe unødige lovændringer, forårsaget af lovændringer i de enkelte uddannelser, hvilket fx kan blive aktuelt i forbindelse med en kommende reform af pædagoguddannelsen. Desuden kan en sådan lovændring ikke begrundes i udmøntning af kommunalreformen.

Med hensyn til pædagoguddannelsen gør BUPL opmærksom på, at der p.t. pågår et reformarbejde, som kan få indflydelse på situationen omkring tilvejebringelse af praktikpladser og dermed også på dimensioneringsproblematikken. I forbindelse med reformarbejdet med pædagoguddannelsen har evalueringen af pædagoguddannelsen og samtlige interessenter omkring pædagoguddannelsen - herunder BUPL - påpeget behovet for en ændring af praktikken fra en lønnet praktik, hvor de studerende indgår i normeringen, til en SU-praktik, hvor de studerende ikke har normerings- eller arbejdsværdi. Imødekommer en kommende uddannelsesreform et sådant behov, vil pædagoguddannelsen være ligestillet med øvrige

MVU-uddannelser i samme situation, fx lærer- og socialrådgiveruddannelsen, hvorfor de foreslåede §§ omkring pædagoguddannelsen i MVU-loven ikke længere vil være relevante.

Således finder BUPL, at lovforslaget på dette punkt, hvad angår pædagoguddannelsen, foregriber begivenhedernes gang. Vi finder det uhensigtsmæssigt at man på den vis foruddiskonterer resultatet af de kommende forhandlinger om praktikordningen på pædagoguddannelsen.

Lovforslaget vil desuden medføre en række alvorlige problemer for dimensioneringen samt tilvejebringelsen af praktikpladser på den nuværende pædagoguddannelse. Det skyldes, at lovforslaget ikke er opmærksom på de særlige reguleringsmekanismer, der siden 1992 har været gældende for pædagoguddannelsen. Dimensioneringen af pædagoguddannelsen er i dag koblet sammen med tilvejebringelsen af praktikpladser. Denne sammenkobling sker via praktikpladsudvalget. Praktikpladsudvalgets opgave er at koordinere det samlede behov for nyuddannede pædagoger. I praktikpladsudvalget sidder repræsentanter for amtet, kommunerne i amtet samt de færdiguddannedes organisationer (SL og BUPL). Endvidere dimensionerer praktikpladsudvalget optaget på det enkelte pædagoge-seminarium i regionen. Fordelen ved denne struktur er, at der hele tiden er sammenhæng mellem antallet af praktikpladser og antallet af studiepladser – herunder det enkelte seminariums kvote af studiepladser og praktikpladser. Endvidere er fordelene, at det er arbejdsmarkedets parter i forening, der vurderer behovet for pædagoger og hermed også forpligter sig på et tilsvarende antal praktikpladser. I lovforslaget skiftes disse funktioner – på flere niveauer – og konsekvenserne er, at den lokale regulering af fordelingen af praktikpladser og studiepladser risikerer at falde fra hinanden.

I bemærkninger til lovforslaget anføres, at det er uddannelsesinstitutionerne, der får ansvaret for at tilvejebringe og fordele praktikpladser. Lovteksten er her særdeles uklar. Er det den enkelte uddannelsesinstitution, eller er det uddannelsesinstitutionerne i regionen, eller de samme uddannelsesinstitutioner i forening? Lovteksten tænker angiveligt på CVU'er, men overser i så fald, at der inden for pædagoguddannelsen findes 7 fristående pædagogseminarier. Har de hver især ret til at finde praktikpladser – på linie med et CVU? I så fald kan der forudses betydelige kampe mellem uddannelsesinstitutionerne om de "gode" praktikpladser, når der ikke findes et koordinerende organ til fordeling af praktikpladser mellem uddannelsesstederne.

I MVU-loven indføres endvidere en bestemmelse om, at statens institutioner, regionsråd, kommunalbestyrelser og private, herunder selvejende institutioner, der modtager statstilskud, skal stille egnede praktikpladser til rådighed for praktik i uddannelseserne. Her overser lovforslaget, at praktikpladser inden for de pædagogiske områder ikke er SU-finansierede, men tilvejebringes ved konvertering af faste stillinger til lønede praktikanter, som indgår i institutionens normering. I praksis betyder det, at den studerendes lønkroner er en integreret del af institutionens samlede løn- og normeringsbudget, hvorfor disse ikke kan fjernes eller flyttes til en anden institution, hvis det synes hensigtsmæssigt af hensyn til det aktuelle behov for praktikpladser. Således vil udmøntrningen af lovforslagets bestemmelser om tilvejebringelse af egnede praktikpladser, som nu, være begrænset inden for rammerne af de allerede tilstedeværende praktikpladser, hvorfor lovforslagets bestemmelser herom ikke giver nogen mening for pædagoguddannelsen.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på, at pligten til at tilvejebringe praktikpladser i dag er en del af aftalen om grundlaget for pædagoguddannelsen, indgået mellem uddannelsens parter

(primært undervisningsministeriet, KL, ARF og de pædagogfaglige organisationer) i 1990. Den aftale vil bortfalde som konsekvens af lovændringen.

I lovforslaget er de færdiguddannedes organisationer ikke – som nu – direkte anført i lovtæksten som part omkring pædagoguddannelsen. Således er de færdiguddannede pædagoger og institutionerne, som varetager 35 % af pædagogernes uddannelse, ikke tiltænkt en rolle omkring dimensioneringen og tilvejebringelsen af praktikpladser på pædagoguddannelsen. Dette finder BUPL helt uacceptabelt. Desuden kan en fjernelse af de færdiguddannedes organisationer, som part i pædagoguddannelsen, ikke begrundes i lovens tilpasning til en ny kommunalstruktur. Det vil således være et krav, at de færdiguddannedes organisationer på ligefod med regionsrådene og kommunalbestyrelserne indgår i dialogen om optagelsestallene på pædagoguddannelsen, dersom lovforslaget vedtages. Desuden bør tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser også indgå i en sådan dialog.

Med henvisning til ovenstående begrundelser tager BUPL afstand fra lovforslagets intentioner om at nedlægge praktikpladsudvalget for pædagoguddannelsen og samle regler for dimensionering og tilvejebringelse af praktikpladser for sygeplejerske-, radiograf- og pædagoguddannelserne i lov om Mellemlange Videregående Uddannelser. Vi finder endvidere ikke, at lovforslagets bestemmelser herom kan begrundes i udmøntningen af kommunalreformen. BUPL foreslår således at hele lovforslagets § 2 bortfalder.

Venlig hilsen

Allan Baumann
BUPL's forretningsudvalg.

CFU

Centralorganisationernes
Fællesudvalg
Løngangstræde 25, 4. sal
1468 København K
Tlf 3817 8100 Fax 3817 8130

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

7. januar 2005
12997.2 PW/HF

Høringssvar vedrørende lovforslag om kommunalreformen – Undervisningsministeriet

Forslag til love i forbindelse med kommunalreformen

CFU vil i forbindelse med de mange lovforslag i forbindelse med kommunalreformen udtrykke generel betænkelighed ved den hastighed, hvormed reformen ønskes gennemført, og lovforslagene giver generelt indtryk af, at mange forhold er uafklarede og begrænser vores muligheder for at gennemskue konsekvenserne af reformen.

CFU har koncentreret sig om det personalerelaterede indhold i reformen, og er generelt tilfreds med de udmeldinger, der er kommet fra såvel statsministeren som indenrigs- og sundhedsministeren om, at regeringen lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte, der berøres af kommunalreformen, og at reformen skal gennemføres på en god og ordentlig måde.

Det er vores opfattelse, at en sådan tryghed kun kan etableres ved, at der gennemføres en løbende gensidigt forpligtende dialog med personaleorganisationerne.

En god proces og et succesfyldt resultat forudsætter en åben dialog og et konstruktiv samarbejde mellem ledelse og medarbejdere, hvor alle gives mulighed for at bidrage med viden, erfaringer, ideer og forslag.

CFU ønsker, at medarbejdere og ledere kommer til at opleve gennemførelsen af kommunalreformen som en professionel og personalepolitisk god proces.

CFU skal i øvrigt henvise til de høringssvar, der måtte komme fra de respektive centralorganisationer samt disses medlemsorganisationer.

CFU forbeholder sig ret til at komme med yderligere bemærkninger til lovforslagene samt til lovpakken generelt på et senere tidspunkt.

Der vedlægges kopi af vores høringssvar af 7. januar 2005 til Indenrigs- og Sundhedsministeriet og henleder især opmærksomheden på vore bemærkninger til udkast til lov om visse procedurespørgsmål, der indeholder synspunkter på de personalerelaterede spørgsmål.

Med venlig hilsen

Peter Waldorff

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Ankerhus Seminarium
Slagelsevej 70-74
DK-4180 Sorø
Tel. +45 57 83 01 38
Fax +45 57 83 21 75
Info@ankerhussem.dk
www.ankerhussem.dk

07.01.2005
J.nr.: 0160-05-01-07
UK/mp

**Vedr.: Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på
Undervisningsministeriets område**

Ankerhus Seminarium har som høringsberettiget følgende bemærkninger:

Det ønskes tydeliggjort hvad der menes med "egnede" praktikpladser" så det fremgår, at det indebærer at der et tilstrækkeligt antal kliniske vejledere med den pågældende professionsuddannelse til varetagelse af praktikforpligtigelsen for kliniske diætister.

Endvidere ønskes denne bestemmelse også indskrevet i lovgivningen om kommuners og regioners opgaver, da det vil gøre forpligtigelsen mere tydelig for kommuner og regioner end når den "gemmer" sig i en lovgivning om MVU-uddannelser, som disse parter ikke ellers har forpligtigelser overfor.

Med venlig hilsen

Ulla Koch
rektor

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
Att.: IS-IK2post@uvm.dk

København den 6. januar 2005

Vedr. høring over forslag til lov om ændring af lov om Center for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellem- og videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

CVU-Rektorkollegiet vil gerne tilkendegive sin tilfredshed med at blive hørt, inden lovforslaget fremsættes, idet vi selv er af den opfattelse, at disse lovændringer vil få stor betydning for CVU'ernes virke og udvikling som uddannelsesmæssige dynamoer for hele sektoren for mellem- og videregående uddannelser.

Vi noterer os, at lovforslaget vil ændre status for alle CVU'er, der omfatter pædagogisk og sundhedsfaglige uddannelser med hensyn til offentlighedens- og forvaltningslovens gyldighed for dem. Vi er af flere årsager meget forbeholdne over den ændrede status. For det første finder vi det principielt inkonsekvent, at nogle CVU'er fremover vil være omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven, mens andre CVU'er ikke er det. Der synes ikke i den forbindelse at være særlige forhold ved de pågældende uddannelser, der vil kunne begrunde den forskellige status. For det andet vil en omfattelse af offentlighedsloven og forvaltningsloven medføre ikke ubetydelige økonomiske omkostninger, idet flere administrative opgaver og rutiner skal indføres for at leve op til bestemmelserne i de to love.

Vi noterer os også med tilfredshed, at CVU'er, der er godkendt til udbud af ungdomsuddannelser, er omfattet af bestemmelserne om samarbejde og koordination i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen og lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen. Disse ungdomsuddannelser er meget væsentlige for de CVU'er, der udbyder dem og vi finder det afgørende, at de indgår i netop dette arbejde på lige fod med de øvrige udbydere.

I forhold til radiograf- og sygeplejerskeuddannelsen finder vi det væsentligt, at loven ikke kommer til at skrue fusionsprocesserne baglæns i de CVU'er, hvor amterne allerede har indgået driftsaftaler omkring sygeplejerske og radiografuddannelsen med et CVU. Dette finder vi tilstrækkeligt sikret gennem lovforslagets § 7, stk. 2 i henhold til hvilken bestyrelsen for CVU'et overtager den midlertidige bestyrelses opgaver. Det må således være afgørende, at netop denne bestemmelse opretholdes i det endelige lovforslag.

CVU-Rektorkollegiet er meget enig i bestemmelserne i lovforslagets § 7, stk. 4, 1) om kravene til formanden for den midlertidige bestyrelse. Det siger sig selv, at vi er meget optaget af placeringen i institutionsbilledet af de sygeplejeskoler for hvilke, der ikke af amtet er indgået driftsaftaler med et CVU. Vi så selvfølgelig gerne en udvikling af hele sektoren for de mellemlange videregående uddannelser, hvor i det store hele alle uddannelser indgår i et CVU.

Vi ser en mulighed for at bidrage til en positiv udvikling af sektoren ved netop at blive centralt placeret som kollegium ved udpegningen af formanden for den midlertidige bestyrelse. Dette er delvist sikret gennem lovforslagets § 7, stk. 5, men vi har vanskeligt ved at forstå de begrundelser, der måtte ligge til grund for, at Rektorkollegiet er involveret i denne proces. Den sidste af de tre mulige indstillende parter – en eller flere landsdækkende eller lokale foreninger af ledere af institutioner for kompetencegivende uddannelser – finder vi i praksis vil være vanskelig at afgrænse og definere. Vi finder det uklart, hvorledes det afgøres, at et bestemt forum lever op til netop denne definition, og hvis afgørelse dette er. Dersom det imidlertid fastholdes ved fremsættelsen af loven, finder vi det betydningsfuldt, at Undervisningsministeriet indgår i en dialog med institutionslederen inden denne udpeger formanden.

For en god ordens skyld skal vi fremhæve, at vi gør de samme betragtninger gældende i forhold til udpegningen af formanden for den midlertidige bestyrelse for Centrene for Undervisningsmidler.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at placeringen af sygeplejerske- og radiografuddannelserne i staten forventes samlet set gennemført udgiftsneutralt for staten. Ud fra CVU-Rektorkollegiets viden er de økonomiske udgifter pr. uddannet meget varierede fra et amt til et andet. Det er os magtpåliggende, at den enkelte skoles økonomiske grundlag i forhold til dens nuværende placering i amtslig regi afdækkes grunddigt, idet vi har en forventning om, at sammenligninger mellem forskellige uddannelsessteder for den samme uddannelse vil blive foretaget, når disse fremover bliver placeret i statslig regi. For et CVU vil det være magtpåliggende, at eventuelle standardforringelser i forhold til omgivelserne og internt i et CVU vil kunne henføres til, at den statslige økonomi for uddannelserne er anderledes end den hidtidige amtslige – og altså ikke et resultat af et partnerskab i et CVU.

Med hensyn til varetagelsen af opgaven som centre for undervisningsmidler finder vi det væsentligt, at de opgaver, som i dag varetages af Centrene for Undervisningsmidler i amtslig regi, samlet overføres i statslig regi og vi er meget tilfredse med lovforslagets placering af disse opgaver i CVU'er, der udbyder lærer- og pædagoguddannelsen. I forhold hertil skal vi foreslå, at det i opgaven som center for undervisningsmidler ikke kun formuleres, at dette omfatter en samling af undervisningsmidler, men at det præciseres, at samlingen etableres med sigte på udlån til undervisningsinstitutioner.

Med hensyn til formuleringen af lovens § 2 om Undervisningsministerens fastsættelse af regler om CVU'ernes varetagelse af opgaven som centre for undervisningsmidler skal vi foreslå, at ministeren ikke kun fastsætter regler om inddragelse af brugerne og om brugerbetaling, men også fastsætter det geografiske område, som det enkelte CVU skal servicere.

I og med at det er CVU'er med lærer- og pædagoguddannelsen, der skal varetage opgaven som centre for undervisningsmidler, må det helt naturligt forventes, at institutioner, hvor uddannede herfra arbejder, bliver brugere, men opgaven varetages jo principielt også – i dag og i fremtiden – i

forhold til en bredere vifte af institutioner, hvilket måske med fordel kunne nævnes i bemærkningerne eller bedre indgå som eksempler i lovens § 1, stk. 1.

Med hensyn til den midlertidige bestyrelse vil vi påpege, at lovforslagets bestemmelse om, at en studerende indgår er meningsløs. Vi vil foreslå, at det præciseres, at denne bestemmelse kun er gyldig i forhold til sygeplejerske- og radiografiskoler.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er der på side 9 opregnet en række forhold, som skal inddrages ved den nærmere placering af CVU'er og centre for undervisningsmidler i ét institutionelt regi. Vi finder det naturligt, at der igangsættes et udvalgsarbejde med sigte på at udrede disse muligheder nærmere og det forekommer os naturligt, at KL som repræsenterende meget centrale brugere indgår i dette arbejde, men vi er uforstående over for, at repræsentanter fra CVU'erne og de nuværende centres ledere ikke indgår på lige fod – og altså nævnes på lige fod med de øvrige i bemærkningerne til lovforslaget.

Med venlig hilsen

KNUD MUNKSGAARD
Formand for CVU-Rektorkollegiet

Undervisningsministeriet
Frøderiksholms Kanal 25
1220 København K
Institutionstyrelsen

Den 7. januar 2005
-lsvr

**Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på
Undervisningsministeriets område**

Bestyrelsesforeningen vil gerne indledningsvis udtrykke tilfredshed med den tilrettelagte procedure vedrørende høringen over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område.

Bestyrelsesforeningen noterer med tilfredshed, at det i *Forslag til Lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellem lange uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område, § 8, stk. 3*, foreslås, at sygepleje- og radiografskoler overgår til godkendelse efter § 3 i lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. Derved sikres større ensartethed for uddannelses- og uddannelsesinstitutionerne på MVU-området.

Bestyrelsesforeningen noterer ligeledes med tilfredshed, at CVU'erne, jf. lovforslagets § 6, fremover skal varetage opgaven som centre for undervisningsmidler. Dette vil sikre CVU'erne et kvalitativt løft, jf. forslaget bemærkninger.

Intentionerne i lovforslaget kan bestyrelsesforeningen således helt og fuldt tilslutte sig.

Bestyrelsesforeningen bemærker ligeledes med tilfredshed, at der vil blive fastlagt overgangsordninger vedr. tilskud til sygeplejerske- og radiografuddannelses drift, således at der under henvisning til uddannelsesstedernes forskellige vilkår skabes rimelige tidsmæssige rammer for at tilpasse sig de nye fælles økonomiske vilkår.

Bestyrelsesforeningen undrer sig over § 3 stk. 2, idet forvaltningsloven og offentlighedsloven fremover får gyldighed for nogle CVU'er og ikke for andre. I princippet får ændringen næppe den store reelle betydning, idet institutionerne anvender god forvaltningsskik, og derved lever op til både forvaltningslovens og offentlighedslovens intentioner, men vi er af den opfattelse, at der for sammenlignelige uddannelsesinstitutioner (MVU- og KVU-området) på et så væsentligt område retsligt bør være samme grundvilkår.

Det er bemærket, at der f.eks. i bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almene voksenuddannelser og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love

er nævnt specifikke CVU'er, f.eks. vedr. PGU. Det forudsættes, at disse bemærkninger ikke er udtryk for undtagelser, og har indsnævrende karakter. Men derimod er udtryk for eksempler, og at CVU'erne også fremover kan udvikle sig forskelligt, og der således fortsat er rummelighed for forskellighed i den institutionelle udvikling.

Vedr. det videre forløb skal bestyrelsesforeningen anmode om, at der så hurtigt som muligt udsendes retningslinier vedr. nedsættelse af de i lovudkastet nævnte midlertidige bestyrelser for de amtslige institutioner, der skal overgå til selveje eller knyttes til CVU'erne. Hensigten hermed er, at eventuelle uklarheder kan begrænses, og at arbejdet med sammenlægninger kan påbegyndes så hurtigt som muligt.

Bestyrelsesforeningen deltager meget gerne i det videre forløb, f.eks. i det udvalgsarbejde, der er nævnt i bemærkninger til lovforslaget s. 9 vedr. udvalgsarbejde med bl.a. deltagelse af repræsentanter fra Kommunernes Landsforening og Undervisningsministeriet om, hvordan de nuværende centre for undervisningsmidler m.v. og deres opgavevaretagelse kan indpasses i og sammentænkes med CVU'ernes samlede opgaver.

På bestyrelsesforeningen vegne

Venlig hilsen
f. Carl Holst

Søren Vang Rasmussen
direkte telefon 7322 2422
svr@cvusonderjylland.dk

Birgitte Ammitzbøll/Uvm
13-12-2004 17:01

Til Annegrete Østerbye/Uvm@UVMIN, Jeannette
Jansen/Uvm@UVMIN

cc

bcc

Emne Vids.: Høringssvar j.nr.: 2004-3822-11
Journalisering af udgående post

Journalnr. 2004-3822-11

Sagsgruppe tekst 3822 Love

Dokumentløbenr. I-45759

Historik Journaliseret den 14-12-2004 15:14:27 på sag nummer
2004-3822-11.

Kontorchef Birgitte Ammitzbøll
Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor II
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5544

Fax: 3392 5567, E-mail: Birgitte.Ammitzboell@uvm.dk

— Videresendt af Birgitte Ammitzbøll/Uvm den 13-12-2004 17:01 —

"Mette Bess Nielsen"
<Mette.BessNielsen@e
va.dk>

10-12-2004 13:14

Til: <IS-IK2.Post@uvm.dk>

cc:

Vedr.: Høringssvar j.nr.: 2004-3822-11

Journalisering af indgående post

Danmarks Evalueringsinstitut har 1. december 2004 fra
Undervisningsministeriet modtaget forslag til lov om ændring af lov om
Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for
videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser,
lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på
Undervisningsministeriets område (Udmøntning af kommunalreformen for så
vidt angår sygepleje- og radiografiskolerne og centre undervisningsmidler
samt tekniske konsekvensændringer), (J.nr.: 2004-3822-11), med anmodning om
eventuelle bemærkninger.

Danmarks Evalueringsinstitut har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Christian Thune
Direktør

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA)
Østbanegade 55, 3. sal
2100 København Ø

T 35 25 46 28

F 35 55 10 11

This e-mail has been scanned for viruses by <http://www.virus112.com>

Birgitte Ammitzbøll/Uvm
10-12-2004 10:53

Til Annegrete Østerbye/Uvm@UVMIN

cc

bcc

Emne Vids.: SV: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v.
Journalisering af indgående post

Journalnr. 2004-3822-11

Sagsgruppe tekst 3822 Love

Dokumentløbenr. 11-44045

Sagsbehandler Annegrete Østerbye

Emne Vids.: SV: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v.

Historik Registreret den 10-12-2004 10:54:42 på sag nummer 2004-3822-11, og med dokumentløbenummer 11-44045.

Kontorchef Birgitte Ammitzbøll
Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor II
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5544
Fax: 3392 5567, E-mail: Birgitte.Ammitzboell@uvm.dk
— Videresendt af Birgitte Ammitzbøll/Uvm den 10-12-2004 10:53 —

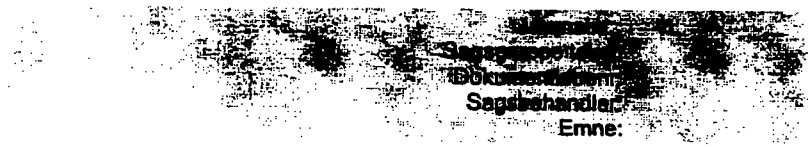
"Susanne Pedersen"
<sus@DFHNET.DK>
09-12-2004 14:10

Til: <IS-1K2.Post@uvm.dk>

cc:

Vedr.: SV: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v.

Journalisering af indgående post

Kære Annegrete Østerbye

Danmarks Forvaltningshøjskole har ingen bemærkninger til det fremsendte.

Med venlig hilsen
Susanne Pedersen

direktionssekretær

tlf. direkte 3814 5211/ sus@dfhnet.dk

Danmarks Forvaltningshøjskole
Lindevangs Allé 6-12
2000 Frederiksberg
www.dfhnet.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: IS-IK2.Post@uvm.dk [mailto:IS-IK2.Post@uvm.dk]

Sendt: 1. december 2004 11:55

Til: Bm@Bm.Dk; Fmn@Fmn.Dk; Im@Im.Dk; Jm@Jm.Dk; Km@Km.Dk; Kum@Kum.Dk;
Mim@Mim.Dk; Minff@Minff.Dk; Inm@Inm.Dk; Fvm@Fvm.Dk; Vtu@Vtu.Dk;
Skm@Skm.Dk; Sm@Sm.Dk; Trm@Trm.Dk; Um@Um.Dk; Oem@Oem.Dk; Fm@Fm.Dk;
Post@Domstolsstyrelsen.Dk; Dt@Datatilsynet.Dk; Kl@Kl.Dk; Arf@Arf.Dk;
Info@Okf.Kk.Dk; Raadhuset@Frederiksberg.Dk; Post@Brk.Dk;
Hs-Direktionen@Hsd.Hosp.Dk; Hur@Hur.Dk; Da@Da.Dk; Info@Danskbyggeri.Dk;
Def@Danskerhvervsfremme.Dk; Dhs@Dhs.Dk; Di@Di.Dk; Dtl@Dtl-Dk.Dk;
Hts@Hts.Dk; Hvr@Hvr.Dk; Landbrugsraadet@Landbrug.Dk; Info@Sala.Dk;
Ac@Ac.Dk; Ftf@Ftf.Dk; Lo@Lo.Dk; Foa@Foa.Dk; Dsr@Dsr.Dk; Dlf@Dlf.Dk;
Cfu@Cfu.Dk; Dkk@Dkk.Dk; Kto@Kto.Dk; Stk@Stk.Dkskaf;
Shk@Sundhedskartellet.Dk; Info@Ankerhussem.Dk; Suhrs@Suhrs.Dk;
Cvu@Cvusj.Dk; Hjoerringsem@Hjoerringsem.Dk; Skl@Jpsem.Org; Km@Dsh-K.Dk;
Svr@Cvusonderjylland.Dk; Hh@Vejen-Net.Dk;
Nils-Georg.Lundberg@Hjoerringsem.Dk; Hsh@Uk.Stam.Dk;
Jane.Wickmann@Teknologisk.Dk; Dsf@Dsfnet.Dk; Ms@Cbs.Dk; Danmarks
Forvaltningshøjskole; Ll@Llnet.Dk; Pls@P-L-S.Dk; Jaavind@Lal.Dk;
Mail@Landdistrikterne.Dk; Sekretariatet@Danske-Smaaoer.Dk;
Bkf@Bkchefer.Dk; Rigsrevisionen@Rigsrevisionen.Dkfsr; Frr@Frr.Dk;
Su@Su.Dk; Eogs@Eogs.Dk; Eva@Eva.Dk; Dsi@Dsi.Dk; Dch@Dch.Dk;
Lc@Skaf-Net.Dk

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og

Reference: 2004-3822-11

Vedhæftet brev vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår sygepleje- og radiografiskolerne og centre for undervisningsmidler samt tekniske konsekvensændringer).

(See attached file: Word_1_30-11-2004.doc)

Fuldmægtig Annegrete Østerbye
Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor II
Frederiksnolms Kanal 25
1220 København K

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3392 5260
Fax: 3392 5567

*****

*

This e-mail has been scanned for viruses by <http://www.virus112.com>

*****

*

Word_1_30-11-2004.doc

Danmarks Lærerforening

VANDKUNSTEN 12 · 1467 KØBENHAVN K

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Den 20. december 2004
Jour.nr.2004/5354/0001*2/ABC/LH

Høringssvaret sendes alene elektronisk på adressen: isik1@uvm.dk

Høring over forslag til lov om ændring af lov om centre for videregående uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.

Danmarks Lærerforening har følgende bemærkninger vedr. ændringsforslaget om centre for undervisningsmidler m.v.:

Foreningen lægger vægt på at amtscentrenes formål og opgaver i det væsentlige foreslås videreført i loven som hidtil. Det foreslås således i forlængelse heraf, at det i lovforslagets § 6 præciseres, at samlingen af undervisningsmateriale er beregnet til udlån til undervisningsinstitutioner.

Med henblik på at de ydelser, som loven pålægger amtscentrene at sørge for, også fremover kommer alle interessenter til gode, bør det fremgå af loven, at disse ydelser sikres inden for de geografiske områder, som de nedlagte amter udgjorde. Foreningen lægger i denne sammenhæng vægt på, at den statsfinansierede økonomi til amtscentervirksomheden bliver sikret i den nye organisation for derved at fastholde et tilstrækkeligt kvalitativt serviceniveau overfor folkeskolerne og lærerne.

Brugerindflydelsen i forhold til centrenes virksomhed overfor folkeskolen bør sikres. Dette kan efter foreningens opfattelse bedst ske ved oprettelse af et brugerforum eller repræsentantskab. Herved er der også ad denne vej mulighed for at sikre de lovbestemte ydelser i veldefinerede geografiske områder.

I lovforslaget er det nævnt, at der skal etableres et forberedende udvalgsarbejde vedr. de fremtidige opgaver for centrene for undervisningsmidler. Danmarks Lærerforening vil finde det rimeligt at blive inviteret til at deltage i dette arbejde.

Med venlig hilsen

Anders Bondo Christensen
(sign)

Leif Helstrup
(sign)

Institutionsstyrelsen
Undervisningsministeriet

IS-1K2.post@uvm.dk

07-01-2005
Sagsnr.: 132835

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område

Dansk Byggeri afgiver hermed sine bemærkninger til tre grupper af forslag til lovændringer fra Institutionsstyrelsen:

- Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde o daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område
- Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelse til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love
- Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelser og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

På bygge- og anlægsområdet findes inden for nogle lønmodtagergrupper en del medarbejdere med læsevanskeligheder, som kan få større udbytte af uddannelse og efteruddannelse i kombination med støtteundervisning. Dansk Byggeri kan derfor tilslutte sig, at det gennem ændringerne sikres, at der ikke opkræves deltagergebyr ved deltagelse i undervisning for ordblinde og voksne med læsevanskeligheder.

Dansk Byggeri ser frem til, at institutioner med gymnasiale uddannelser og voksenuddannelsescentre bliver selvejende institutioner i et statsligt regi parallelt med institutionerne for erhvervsrettet uddannelse. Det skaber forventning om en større ligestilling mellem især ungdomsuddannelserne. Det vil dog samtidig kræve, at de erhvervsgymnasiale uddannelser repræsenteres, når regionsrådene fordeler ansøgere.

Endelig synes de foreslåede bestemmelser om regionsrådenes koordination af udbud at være uklare i forhold til kompetencen hos bestyrelserne for de selvejende institutioner og kompetencen hos de faglige udvalg og Rådet for de grundlæggende Erhvervs-

rettede Uddannelser, når det drejer sig om udbud af f.eks. grundforløb på erhvervsuddannelserne i regionalt og nationalt perspektiv. Dansk Byggeri vil derfor anbefale, at bestyrelsernes og de centrale udvalgs kompetence fastholdes af hensyn til sammenhængen mellem udbud og arbejdsmarkedets behov.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Marie-Louise Deth Petersen

DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

Undervisningsministeriet
Att.: Kontorchef Jørgen Winther
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

6. januar 2005

Høringsvar: Forslag til Lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår sygepleje- og radiografiskolerne undervisningsmidler samt tekniske konsekvensændringer).

Vi har modtaget Jeres anmodning om en udtalelse af udkast til forslag til Lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og forskellige andre love som følge af kommunalreformen.

Det fremsendte udkast til lovforslag giver ikke anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Charlotte Rønhof
Forskningschef

NOTAT

5. januar 2005

Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om CVU'er, lov om mellemlange videregående uddannelser og andre love på Undervisningsministeriets område som følge af kommunalreformen

Generelle bemærkninger

På mange af lovforslagets områder henvises til, at der senere vil blive fastlagt nærmere regler. Dansk Sygeplejeråd (DSR) vil nøje følge de regelsæt, der udarbejdes, for at medvirke til at kvaliteten i uddannelserne ikke forringes.

Vi har med tilfredshed noteret os, at det af punkt 2 i de almindelige bemærkninger fremgår, at lovforslaget ikke medfører ændringer i de gældende uddannelsesregler for sygeplejerske- og radiografuddannelserne.

Specifikke bemærkninger

Høringslisten

DSR formoder, at det må bero på en fejl, at hverken rektorerne for sygeplejerske- og radiografuddannelserne eller studenterorganisationerne for de to uddannelser figurerer som høringsspart. DSR har samarbejdet med Rektorforsamlingen for Sygeplejerskeuddannelsen i relation til vores høringssvar og har videreformidlet høringsoplægget til Sygeplejestuderendes Landssammenslutning.

Økonomi

Ifølge afsnit 3 og 8 i de almindelige bemærkninger forventes lovændringen samlet set gennemført udgiftsneutralt. Samtidig er der ikke i lovforslaget beskrevet, hvordan den konkrete økonomistyring af uddannelserne vil blive. Dansk Sygeplejeråd forventer naturligvis, at de nuværende økonomiske forhold kortlægges, og at de fremtidige økonomiske rammer bliver fastlagt. Sker det ikke, frygter Dansk Sygeplejeråd, at loven vil medføre kvalitetsforringelse af uddannelserne.

Det skyldes bl.a. at sygeplejerskolerne via de amtslige forvaltninger har en række mere eller mindre synlige økonomiske fordele på visse områder. Specifikt tænkes her på de funktioner, som skolerne har kunnet gøre brug af i de amtslige forvaltninger som fx løn- og personaleadministration, IT-support, revision, juridisk bistand og indkøbsaftaler. Ved overgang til statseje vil skolerne miste disse muligheder.

DSR deltager gerne i dette arbejde udredningsarbejde.

Midlertidige bestyrelser, § 7

Dansk Sygeplejeråd kan tilslutte sig forslaget bestemmelser vedrørende nedsættelse af midlertidige bestyrelser til forberedelse af overgangen til selveje. Vi vil imidlertid foreslå, at alle sygepleje- og radiografiskoler får mulighed for - efter lederens vurdering - at nedsætte en midlertidig bestyrelse. Det vil åbne mulighed for, at sygepleje- og radiografiskoler kan genoverveje deres nuværende samarbejdsrelation med et CVU, som jo i princippet er besluttet af de respektive amtsråd. Samtidig vil skolerne få mulighed for at indgå i nye samarbejdsrelationer efter eget ønske.

Dimensionering, § 2

Dansk Sygeplejeråd har noteret sig, at dimensioneringen af antallet af uddannelsespladser fremover vil skulle fastsættes af undervisningsministeren efter dialog med regionsrådene og kommunalbestyrelserne. Dansk Sygeplejeråd har en klar forventning om, at overflytningen af ansvaret til staten vil medføre en bedre udnyttelse af de udbudte uddannelsespladser, end det hidtil har været tilfældet.

Allerede nu er der stor mangel på sygeplejerskernes faglige kompetencer. Så sent som i 2000 har Indenrigs- og sundhedsministeriet peget på, at der i perioden 2001-2005 ville opstå en mangel på ca. 1000 sygeplejersker. Dansk Sygeplejeråds medlemsundersøgelser i 2004 har peget på, at der allerede sidste år kunne konstateres en mangel på mere end 1000 sygeplejersker. Ser man bare lidt frem i tiden, vil den nuværende alderssammensætning medføre en endnu større mangel på sygeplejersker, hvilket skal indtænkes dimensioneringen af det fremtidige antal uddannelsespladser.

Praktikpladser, § 2

Med lovforslaget videreføres pligten til at stille egnede praktikpladser til rådighed for sygeplejestuderende - både i regioner og i kommuner. Det præciseres endvidere, at det påhviler undervisningsministeren at sikre et tilstrækkeligt antal praktikpladser.

For at sikre en fortsat faglig høj kvalitet i uddannelsen forventer Dansk Sygeplejeråd, at det i lovgrundlaget fastsættes, at der til praktikpladserne skal være et tilstrækkeligt antal kliniske vejledere til rådighed, som har den pågældende professionsuddannelse - som et minimum - en uddannelse på diplomniveau med et omfang på ca. 1/6 studenterårsværk (9 ECTS-point).

Det skal endvidere foreslås, at sundhedsvæsenets uddannelsesforpligtelse også kommer til at fremgå af den lovgivning, der regulerer kommuners og regioners arbejdsopgaver.

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Frederiksberg, den 6. januar 2005

Høringssvar vedr. Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område. (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår sygepleje- og radiografiskolerne og centre for undervisningsmidler samt tekniske konsekvensændringer).

Bestyrelsen for Den danske Diakonissestiftelse, der driver Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole for H:S fremsender hermed sine kommentarer til ovennævnte lov.

Af aftale om strukturreform fremgår det specifikt at (Social- og Sundheds)uddannelserne, som efter aftale med Diakonissestiftelsen gennemføres på Diakonhøjskolerne i Århus, Dianalund og på Frederiksberg, kan fortsætte uændret. Diakonissestiftelsen finder det glædeligt, at det på denne måde tilkendegives, at der er ønske om at fastholde muligheden for at gennemføre sundhedsuddannelser på skoler med en diakonal grundholdning.

Det er Diakonissestiftelsens stærke ønske, at muligheden for at fortsætte uddannelserne i Diakonissestiftelsens regi udvides til også at omfatte sygeplejerskeuddannelsen på Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole for H:S, således at vi kan opretholde et diakonalt uddannelsesmiljø med sundhedsuddannelser på flere niveauer.

Sygeplejeskolen hviler på et kristent grundlag

Diakonissestiftelsen ønsker at påpege, at Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole for H:S uddanner sygeplejersker på et højt fagligt niveau ud fra de kvalitetskrav som samfundet stiller, og at sygeplejeskolen er den eneste i Danmark, som hviler på et kristent grundlag, hvor der lægges vægt på diakoni og næstekærlighed i omsorgsarbejdet. Dette afspejler sig på vores sygeplejeskole særligt indenfor åndelig/eksistentiel omsorg, pleje af døende ud fra hospice ideen, pleje af de udstødte og socialt dårligt stillede borgere i vort land og i internationalt arbejde.

Sygeplejerskerne på Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole uddannes som på andre sygeplejeskoler til at have fokus på sygeplejefagets kerneområder, dog lægges særligt vægt på direkte omsorg for den enkelte patient med særligt fokus på åndelig omsorg, som kræver en særlig indføling, etik samt evne til at høre og sanse, hvad patienten udtrykker behov for. Det er Diakonissestiftelsens opfattelse, at der også i fremtiden vil være stor efterspørgsel efter disse værdier i sundhedsvæsenet.

Sekretariatet

Den danske Diakonissestiftelse · Peter Bangs Vej 1 · DK 2000 Frederiksberg · Tlf. 38 38 41 80 · Fax 38 87 14 93
Protector: Hendes Majestæt Dronningen

Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole hører til blandt landets mest søgte uddannelsesinstitutioner og har en høj gennemførselsprocent. Der er således potentiale for en udvidelse af dimensioneringen. De studerende opnår meget fine resultater og høje karakterer (gennemsnit mellem 9,3 og 10,3) i deres eksterne prøver og i professionsbachelorprojekter. De nyuddannede sygeplejersker er efterspurgt, fordi de er dygtige og gerne påtager sig krævende plejeopgaver.

Sygeplejeskolen lever op til intentionerne med CVU-strukturen

Diakonissestiftelsen anerkender de uddannelsespolitiske målsætninger om høj kvalitet, bredt varieret udbud og effektiv ressourceudnyttelse, samt at CVU-strukturen kan være med til at løfte kvaliteten generelt på uddannelsesområdet.

Sygeplejeskolen har et samarbejde med CVU Øresund, der blandt andet har betydet, at vi har et tæt samarbejde med alle hospitalerne i H:S, herunder fælles edb-løsning, og at vi netop har fusioneret vores bibliotek ind i et fælles sygeplejefagligt bibliotek.

Sygeplejeskolens lærerstab er akademisk uddannet og motiveret for udvikling og forskning. Vi er en del af det kommende videntcenter om "Sammenhængende patientforløb og rehabilitering", der netop har opnået bevilling fra undervisningsministeriet, og vi indgår i et nordisk samarbejde dels med norske og svenske diakonale sygeplejeinstitutioner om grunduddannelse, dels med de teologiske fakulteter på Københavns, Oslos og Uppsalas universiteter om udvikling af et fælles masterprogram. Et af sygeplejeskolens fokusområder er som nævnt "Åndelig omsorg". Dette indgår i et mastermodul, der i foråret 2005 udbydes af Københavns Universitet med undervisere fra begge uddannelsesinstitutioner.

Diakonissestiftelsen finder, at Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole lever op til intentionerne med CVU-strukturen, og at vi som en skole, der vægter diakoni og næstekærlighed i omsorgsarbejdet, bidrager til mangfoldighed, kvalitet og udvikling i det samlede udbud af sygeplejeuddannelser.

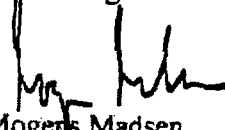
Rammer for fortsættelse af sygeplejerskeuddannelsen i Diakonissestiftelsens regi

I lovforslaget får Sygeplejerskeuddannelsen på Bornholm en særstatus. Vi ønsker på samme måde præciseret, at det også fremover skal være muligt at opretholde Diakonissestiftelsens Sygeplejeskole som en skole med selvstændig studiebestyrelse, der er forankret på Diakonissestiftelsen.

Vi ser en selvstændig studiebestyrelse, der kan varetage Sygeplejeskolens forhold til CVU, herunder ændre CVU tilknytning, som en forudsætning for den fortsatte forankring af sygeplejerskeuddannelsen som en del af Diakonissestiftelsens diakonale uddannelsesmiljø.

Vi lægger derfor vægt på, at det inden for CVU lovens rammer sikres, at Sygeplejeskolen kan opretholde egen studiebestyrelse uanset tilknytning til et CVU.

Med venlig hilsen

Mogens Madsen
bestyrelsesformand

Hanne Thomsen
generalsekretær

Institutionsstyrelsen
Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

København den 07-01-2005
J.nr.: 70-022
Ane Esbensen

Sendt til IS-IK2.Post@uvvm.dk

Høring over udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår sygepleje- og radiografiskolerne og centre for undervisningsmidler samt tekniske konsekvensændringer

Det Centrale Handicapråd har med tak modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område.

Rådet har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Ane Esbensen

· Annegrete Østerbye
Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor II
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Den 7. januar 2005

J.nr. 4349.22 [10.21.1] SL/sih/kt

Høringer vedr. strukturlovforslag for uddannelsesområdet

Hermed følger et samlet høringssvar fra De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) til de 4 lovforslag, som er blevet fremsat på Undervisningsministeriets område i forbindelse med strukturreformen.

Myndighedsstruktur, formelle ansvarsfordelinger

Der er næppe tvivl om, at større kommuner kan og bør løse flere specialundervisningsopgaver i forhold til børn og unge med handicap, samt at et øget kommunalt specialundervisningsansvar kan bidrage til at øge rummeligheden i folkeskolen.

Samtidig er det klart for DSI, at kommunerne ikke kan eller bør løse alle specialundervisningsopgaver i forhold til børn og unge med handicap. Der er undervisningsopgaver, som bedst løses i nationalt eller regionalt regi.

Der er derfor et stort behov for på et tilstrækkeligt og veldokumenteret grundlag, at få afklaret, hvor niveauet for arbejdsdelingen mellem stat, region og kommune bør placeres, før der træffes endelig beslutning herom.

Overordnet er det derfor DSI's vurdering, at overleveringen af specialundervisningsområderne fra amterne til kommunerne, går alt for hurtigt, og at fokuseringen på struktur gør, at der ikke er den fornødne opmærksomhed på, om undervisningen for børn og unge med handicap får det stærkt tiltrængte kvalitetsløft – endsize kan holde den nuværende kvalitet.

Struktur og indhold er ikke adskilt. En given struktur kan understøtte eller sabotere et godt indhold eller en kvalitetsudvikling.

DSI mener derfor, at der er behov for et grundlæggende analysearbejde forud for, og en længere periode til overlevering fra amter til kommuner, end der er lagt op til i lovforslagene.

For DSI er det også klart, at det nødvendigvis må være en uadskillelig del af strukturreformen at se på bibeholdelsen og udviklingen af kvaliteten i tilbuddene på undervisningsområdet for børn og unge med handicap. Meget mangler i forhold til indsatsen i dag, hvis kvaliteten skal løftes op til det lovgivningsfastsatte og dermed politisk ønskede niveau. En udviklings- og undervisningsindsats er nødvendig såvel centralt som regionalt og lokalt.

Konkret vil DSI derfor foreslå, at den glidende decentralisering fra region til kommune af specialundervisningen for børn og unge med handicap, sker efter sammenlignelige principper, som er foreslået på det sociale område, hvor opgaver overføres i takt med, at kommunerne specifikt anmoder om at modtage dem og ser sig i stand til at løse opgaven kvalificeret – og i dialog med ministeriet, Kontaktudvalget og De Regionale Udviklingsråd.

For DSI er det vigtigt at understrege, at samme fremgangsmåde ud fra sammenlignelige behov og problemstillinger, skal vælges i forhold til decentraliseringen af voksenspecialundervisningen fra amter/regioner til kommuner.

Det skal her igen understreges, at DSI ikke finder det fagligt forsvarligt at placere så store dele af ansvaret for og implementeringen af opgaveløsningen af specialundervisning for voksne i kommunerne, som besluttet af forligspartierne bag strukturreformen.

For DSI er det også vigtigt at påpege, at der i lovforslagene klart mangler en fremadrettet løsning, som på en tilstrækkelig måde sikrer eksistensen af og kvaliteten i voksenspecialundervisningen på kommunikationscentre.

I det nuværende forslag vil der opstå u hensigtsmæssige situationer, hvis ikke aftalegrundlaget ændres, så det forebygges, at en eller flere store kommuner i en region – i strid med andre kommuners interesser – ønsker at trække sig ud af samarbejdet. Takstbetalingen må kombineres med objektiv statslig finansiering, så den samlet finansierer og styrker regionernes udviklingsincitament.

For DSI er det meget uklart, hvilke overvejelser, der ligger bag lovforslagenes fordeling mellem regionale og kommunale specialundervisningstilbud for voksne og vidtgående tilbud til børn og unge med handicap. Det er DSI's klare forventning, at der snarest igangsættes en kortlægning over, hvilke opgaver, der specifikt ligger i de enkelte institutioner. Vi forventer herefter, at institutionerne vil blive placeret i hhv. regioner (som lands- eller landsdelsinstitutioner) eller kommuner i forhold til deres opgaveportefølje. Særligt, hvad angår undervisningstilbud til børn med ADHD og autisme, finder vi, at der bør placeres opgaver på regionalt niveau.

Hvad angår Skolen på Kastelsvej bør den placeres på samme niveau, som de øvrige lands- og landsdelsdækkende tilbud, mens Børneklinikkens rådgivning og vejledning bør placeres som en af skolens opgaver, således at viden og kompetencer samles. Den viden, kompetence og ekspertise, der er i skolens rådgivning og vejledning, bør naturligt være en del af VISO. Børn, som er blevet opereret med cochlear implant, bør omfattes af VISO og lands- og landsdelsdækkende tilbud i fornødent omfang.

Vi har forstået, at Skolen på Kastelsvej først var tænkt placeret i det regionale niveau og siden er flyttet tilbage til Københavns Kommune. Vi kan på ingen måde se det hensigtsmæssige eller den faglige begrundelse i at bevare skolen i kommunalt regi. Kun en lille andel af skolens elever bor i Københavns Kommune, og erfaringerne viser, at forældrene til de øvrige børn ikke oplever samarbejdet omkring at have børn i en skole under Københavns Kommune som uproblematisk. Hvorimod samarbejdet med skolen er udmærket. Vi ønsker, at Undervisningsministeriets tilsynsforpligtelse for specialskoler opretholdes – også når disse overgår til kommunalt niveau.

Det er endvidere et klart ønske fra DSI, at KVIS II forlænges på et tilstrækkeligt fagligt og økonomisk niveau og bliver en slags sparringspartner for de regionale udviklingsråd, ligesom KVIS II bør fungere over en længere periode for at få de amtslige specialskoler for børn og unge med handicap mere ind i udviklingen – skoler, som for manges vedkommende beklageligvis hidtil ikke har deltaget nævneværdigt i KVIS I.

Den revision af specialundervisningsområdet, som skulle finde sted i 2004-05, ophæves efter forslaget. Vi vil i stedet foreslå, at revisionen flyttes til 2008-09. En revision i 2008-09 bør bl.a. også benyttes til at rette de uhensigtsmæssigheder, der er for, hvornår der kan gives støtte til elever på private grundskoler. En ændring af dette regelsæt skal sikre, at børn, som har et handicap, og deres forældre har samme frie valg af skole, som andre.

Det er væsentligt, at undervisningsområdet følges og kvalitetsevalueres løbende. Derfor er det også nødvendigt, at de regionale udviklingsråd er forpligtet til at afgive årlige beretninger til Undervisningsministeriet og Folketinget om specialundervisningsområdet og indsatsen for, at børn med behov for specialtilrettelagt undervisning kan følge undervisningen i kommunens skoler. Det er ikke nok, at udviklingsrådene alene forpligtes til at afgive årlige beretninger via sociallovgivningen, da det er Undervisningsministeriet, som har og skal have sektoransvaret. Beretningsforpligtelsen på uddannelsesområdet bør også fremgå af lovgivningen vedrørende uddannelsesområdet.

For DSI er det utrolig vigtigt, at strukturreformen resulterer i forbedringer for personer med handicap. Derfor er det vigtigt, at der skabes et statistisk grundlag, som bredt set beskriver tilstanden i dag – og derved giver mulighed for, som der er behov for, kvalificeret at beskrive udviklingen fremover. Dette kan evt. ske via inddragelse af De Regionale Udviklingsråd, VISO m.v.

PPR og VISO

Med flytningen af det fulde myndighedsansvar for specialundervisningen af børn og unge med handicap til kommunerne, er det nødvendigt, at PPR styrkes betydeligt i forhold til deres faglighed og kapacitet. Det er nødvendigt, at PPR bliver mere synlige på skolerne som inspiratorer og supervisorer. Samtidig kan vi konstatere, at der ofte er en alt for lang ventetid på at få en udredning i forhold til, hvilken undervisning et barn har behov for. Hvis kommunerne til fulde skal leve op til sin myndighedsforpligtelse, og en øget undervisningsforpligtelse i forhold til ALLE børn, så skal ventetiderne for udredning i PPR m.v. væsentligt ned.

Vi har desværre måttet konstatere, at PPR ikke altid har den fornødne viden om, hvilken undervisning børn og unge med handicap har behov for. Der er simpelthen ikke kvalitet nok i udredningerne, hvor der er tale om børn med mere komplicerede og komplekse problemstillinger. Derfor er det nødvendigt, at der bliver mulighed for, at VISO foretager udredninger i de komplicerede og komplekse sager i forbindelse med uddannelse – både, når det handler om børn, om unge og om voksne.

For DSI er der ingen tvivl om, at et bredt funderet, helhedsorienteret og velfungerende VISO, som bl.a. også dækker undervisningsområdet, er den afgørende forudsætning for strukturreformens gennemførelse.

VISO vil kunne sikre, at den udredning, der gives på såvel uddannelses- som social- og hjælpemiddelområderne, trækker i samme retning og er af ensartet kvalitet og indhold. Det vil ikke være hensigtsmæssigt for udviklingen af kvalitet eller for samarbejdet mellem borger og PPR og VISO, hvis den samme borger skal have ydelser flere steder fra til aktiviteter, som kræver samme (type) hjælpemidler, compensation og arbejdsteknik.

I forhold til undervisning, fritidsaktiviteter og gøremål i hjemmet vil der ofte være et vist sammenfald – såvel, som der ofte vil være et sammenfald i forhold til beskæftigelses- og sundhedsindsatsen.

Specialskoleterne – nationale, regionale eller kommunale – skal indgå som vidensenheder i VISO. Det vil være en sikring af, at der er en central opsamling af viden for undervisning af børn med særlige behov.

Det er også DSI's vurdering, at VUC's ordblindeundervisningssektioner, kommunikationscentre samt kommunale voksenspecialundervisningscentre/institutioner skal bidrage til VISO-samarbejdet med systematiserede erfaringer, viden og effekt af undervisningen. Alt sammen for at bidrage til udviklingen af kvaliteten i specialundervisningen, uanset hvor denne er forankret.

Desuden bør der ændres i lovgivningen omkring lærernes grunduddannelse og efteruddannelse, ligesom forskningen i specialpædagogik bør opprioriteres kraftigt. Dette bør ske i erkendelse af, at de lande, som vi sammenligner os med, og som har gennemført en ændret

ansvarsfordeling og lagt større tyngde lokalt, også er lande, der har en læreruddannelse og efteruddannelse, hvor de specialpædagogiske elementer er vægtet højere, end det for tiden er tilfældet i de danske uddannelser.

VISO skal være en mulighed, som kommunen kan vælge at benytte, og VISO skal være en mulighed, som borgeren kan vælge at benytte. Hvis borgeren tidligere har fået støtte til udredning via VISO, eller borgeren af andre grunde mener, at alene VISO har den fornødne ekspertise til at foretage en kvalificeret udredning, så skal borgeren kunne henvende sig direkte der. VISO skal ikke tage sig af alle problemstillinger, men kun de særlige, og VISO har derfor mulighed for at henvise personen tilbage til udredning, f.eks. i PPR eller på uddannelsesinstitutionen.

Sektoransvaret skal bibeholdes, da det er en afgørende forudsætning for en effektiv indsats til fordel for personer med handicap, og Undervisningsministeriet skal være en betydelig aktør i forhold til VISO. Undervisningsministeriet skal derfor både være placeret i VISO's ledelse med en repræsentation med rimelig tyngde, ligesom Undervisningsministeriet skal bidrage økonomisk til VISO på et fornuftigt niveau.

Det er nødvendigt at indrette ordningerne således, at det er sektoren, der har hovedansvaret inden for egne ordninger, men samtidig således, at den nødvendige tværsektorielle viden inddrages og benyttes, således at løsningerne får den højest tænkelige kvalitet (hvilket ofte ikke er ensbetydende med, at det er den dyrest tænkelige løsning).

Finansiering og forsyning

DSI finder klart, at snitfladen mellem opgaveløsningen i hhv. kommunalt og regionalt regi ligger for højt og tilfældigt i forhold til, at opgaverne kan løses fagligt forsvarligt. Vi undrer os f.eks. over den tilsyneladende tilfældige løsning, at Kirkebæksskolen skal være kommunalt drevet, finansieret og administreret, mens Geelsgaardsskolen skal være regionalt drevet. De bør begge være regionalt placeret. Ligeledes ønsker vi, at skoler, der underviser f.eks. børn med betydelig grad af ADHD og autisme, driftsmæssigt skal lægges i det regionale regi.

For DSI er det vigtigt, at undervisningsopgaver vurderes i forhold til deres krav til specialisering og herefter placeres i det regi, hvor der er de bedste muligheder for at løse opgaven bedst. Derfor opfordrer vi til, at undervisningsområdet analyseres med henblik på forud at etablere det bedste beslutningsgrundlag for den rette organisatoriske placering.

Kommunal visitering, finansiering og efterfølgende regional forsyningsforpligtelse – det er modellen for løsning af alle de undervisningsopgaver, som anses for at være for specialiserede til en fuldt ud kommunal løsning. Det er undervisningsministeren, som skal udstede bekendtgørelser for alle de områder, hvor dette bliver tilfældet: Kommunikationscentrenes aktiviteter, særlige regionale undervisningstilbud for børn m.m. For at sikre den bedste regulering heraf, er der behov for, at Folketinget udsteder nogle retningslinier herfor.

For DSI er det afgørende, at finansieringen af regionale special- og voksenundervisnings-tilbud indrettes, således at stabilitet og udvikling fremmes mest muligt og kassetækning forebygges mest muligt. Det sikres kun via et gennemsigtigt betalingssystem baseret på den rette blanding af statslig objektiv og kommunal takstfinansiering – som sikrer mulighed for forebyggelse af ventelister, den rette udvikling og et vist konkurrenceelement.

DSI er enig i, at større kommuner kan etablere og drive flere specialiserede tilbud, end det er muligt i dag, men skal samtidig advare imod, at kommuner ensidigt kan beslutte selv at "tage over". DSI vurderer, at sådanne beslutninger altid skal træffes på et oplyst og diskuteret grundlag, f.eks. i dialog med Undervisningsministeriet eller De Regionale Udviklingsråd.

Det er fint, at kommunerne én gang årligt skal udmelde, hvad de det kommende år forventer at bruge af regionale tilbud. Det er imidlertid ikke alle behov, der kan forudses for det kommende år. Det er vigtigt at sikre, at nye behov, der ikke har kunnet forudses, alligevel kan tilgodeses med en specialiseret indsats. Det kan f.eks. være få meget komplicerede enkeltsager, der kræver en helt individuel placering. Vi er til tider nede på meget små størrelser, og for meget særlige tilbud er der måske ikke engang en person med særlige behov pr. årgang.

Det forudsætter efter DSI's vurdering, at regionerne skal kunne udvikle og opretholde et vist beredskab i forhold til at kunne imødekomme ændringer af kommunernes udmeldte efterspørgsel. Det skal være således, at mennesker med handicap altid og hurtigt kan få adgang til det rette tilbud, som visitationen peger på.

Det forudsætter efter DSI's vurdering også, at regionerne skal gives mulighed for, med udgangspunkt i deres erfaringer eller forventninger, at tage initiativ til udvikling af nye tilbudstyper, som de vurderer, der er behov for, men som kommunerne endnu ikke har efterspurgt.

Selvom der er tale om årlige rammeaftaler i forhold til forventet forbrug, bør det også sikres, at samarbejdsaftalerne har en langt længere tidshorisont. Det kan være svært for regionerne at fastholde og udvikle de enkelte tilbud, hvis de hele tiden – årligt – er truet af ændring/lukning.

Det vil endvidere være et problem for fagligheden i tilbuddene og for regionernes drift, hvis f.eks. én større kommune i regionen kan melde sig ud af det regionale specialiserede samarbejde og etablere egne løsninger for egne borgere.

DSI mener, at forventet efterspørgsel skal meldes ud årligt, mens aftaler om samarbejde altid skal være bredest muligt og have en løbende varighed på mindst fire år.

DSI mener endvidere, at f.eks. opsigelser af samarbejdsaftaler m.v. altid skal forelægges Undervisningsministeriet og De Regionale Udviklingsråd.

Der skal i tilknytning hertil stilles krav om et tæt samarbejde med de berørte borgere og deres organisationer, f.eks. via De Regionale Udviklingsråd.

DSI er fortsat principiel modstander af kommunale fællesskaber og finder det nødvendigt, at der opstilles gennemsigtige, afbalancerede og ensartede kriterier og regler for, hvordan kommuner benytter voksen- og specialundervisningspladser hos hinanden. Disse kriterier og regler skal klart beskrive, hvordan kommuner kan og skal købe eller forpligtes til at udbyde pladser. I denne sammenhæng skal brugerens retssikkerhed og muligheder for at klage fastlægges. Det må ikke være uklart, hvordan det fungerer, når et barn undervises i nabokommunen, og barnet og/eller forældrene ikke er tilfredse med tilbuddet. Fælleskommunale ordninger må struktureres således, at f.eks. barn og forældre ikke mister overblik og indflydelse, og der skal være klarhed både på uddannelsesinstitutionen og i de kommunale forvaltninger om kompetence og ansvar.

Voksenspecialundervisningen

Voksenspecialundervisning er ikke det samme som specialundervisning for børn og unge med handicap. Det skal derfor fremgå af lov eller lovbemærkninger, at voksenspecialundervisningen skal foregå i et voksenpædagogisk miljø. Det er DSI's vurdering, at når voksenspecialundervisningen risikerer at ligge som det eneste voksenundervisningsområde i kommunen (eller næsten, som det eneste undervisningsområde i en region), så er voksenspecialundervisningen i fare for at miste den voksenpædagogiske dimension. Det må forhindres gennem regler, opmærksomhed, efteruddannelse og links mellem de forskellige voksenområder.

Adgangen til voksenspecialundervisning må ikke blive mere bureaukratisk, end den er i dag. I den nuværende lovgivning har enhver borger ret til at henvende sig til en institution, der udbyder voksenspecialundervisning og få vurderet sit undervisningsbehov i forhold til institutionens kompetencer. Det er væsentligt, at denne ret bibeholdes i en ny struktur, hvor myndighedsansvaret for voksenspecialundervisning overtages af kommunerne, men hvor opgaven kan placeres andetsteds. Mange mennesker med behov for voksenspecialundervisning har ikke mod på, ressourcer til eller overblik til at finde vejen ind i voksenspecialundervisningen, når den går over kommunens sagsbehandler, ligesom der bliver tale om en unødvendig langsom og proces, og en proces, hvor den kommunale sagsbehandler skal have overblik over egen kommunes, omegnskommunernes og regionstilbud på området.

En placering af voksenspecialundervisningen således, at indgangen bliver gennem kommunens socialforvaltning, er en svækkelse af sektoransvaret for voksenspecialundervisningen. Behovet for undervisning samt en vurdering af, hvilke resultater der kan opnås via undervisning, er en pædagogisk opgave. Ved at lægge denne opgave i socialforvaltningen risikerer man let, at vurderingen får et andet – socialt – fokus, og voksenspecialundervisningen